

jeg ganske vist erkjender, at Retten til Søterritoriet ikke er nogen privat Eiendom undergivet, forinden der gives Koncession dertil, saa at der kan være noget principielt Modsigende i, om man vil, at give en saadan Erstatning. Men man kan ikke altid hænge sig i Konsekventer, og det gjør jeg heller ikke her; kan derfor Nogen finde en Vej, ad hvilken man kan lade Fiskerne tilflyde en saadan rundelig Erstatning, gaar jeg med fuldt Hjerte med ham. Der er ogsaa andre Steder, f. Ex. Rødbj Fjord og maatte flere Steder, hvor lignende Forhold gjøre sig gjældende. Men naar jeg ikke kan gaa med til Vædringsforslaget, saaledes som det staar, er det, fordi man derved efter min Mening for at bestytte et dog kun lille Erhverv vil afskjære Afdgangen til et stort og værdifuldt Erhverv, som kan bringe Landet betydelige Indtægter. Jeg vil ikke tale om Landvindinger. Man veed, at mangfoldige Inddæmningsarbejder ere blevne forladte, efter at de Benge, som bleve anvendte derpaa, ere gaaede tabt, men med Hensyn til Lammefjorden, som jo laa den ærede sidste Taler særlig paa Hjerte, eller som han særlig sigtede til, har jeg høvt Leilighed til at overbevise mig om, at det praktisk lader sig gjøre, hvad jeg allerede forud ad theoretisk Veidvidste, at det er muligt ved saadanne Inddæmninger at fikre eller skaffe vort Land en Indtægtskilde af en Størrelse, som ikke lader sig beregne, maatte Millioner. Det er jo nemlig saa, at naar man inddæmmer saadanne Fjorde, som have en Bumd, der overhovedet aabner Afgang til et rigt Dyreliv, hvoraf Fiskene kunne ernære sig, er man i Stand til at holde Opdræt — ikke Tillæg — af Aal, som betaler sig saa glimrende, at jeg ikke veed nogen Forretning eller Industri, der paa langt nær kan sammenlignes dermed. Jeg har kjendt denne Aaleopdrætning som sagt, theoretisk for lang Tid siden; men jeg har først set den praktisk bragt til Udførelse af Brødrene Clausen i Lammefjorden. Den gaar jo kun simpelthen ud paa, at man lukker de smaa Aal ind i saadanne Inddæmninger og lade dem gaa der og vore, til de blive store, hvorved de tilsidt opnaa en saadan Størrelse, som er mange Tusind Gange større, end da de kom ind, Foretagender, som kræver meget faae Driftsudgifter, men som bringe et ganske anseeligt Udbytte. Jeg maa derfor i Modsigning til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, mene, at det netop vilde være ønskeligt, om man inddæmmede saadanne Steder til dette Brug i Stedet for til Tørlægning. Det kunde interessere mig, og jeg vilde anse det for meget gavnligt, om den meget ærede Indenrigsminister gjorde sig bekendt med

disse Foretagender, fordi han sikkert derved vilde overbevise sig om, hvor stor og nyttig en Indtægtskilde der derved sikkert kan aabnes for vort Land, netop paa Grund af den særlige geografiske Figurering, vi have, med Østersøen paa den ene og Nordøen paa den anden Side, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Jeg kan ikke anse det for rigtigt, at man for at beskytte et lille Erhverv, gaar til et Forbud, hvorved man forhindrer at større og rundeligere Indtægtskilder kunne aabnes; men Erstatning til Fiskerne gaar jeg af fuldt Hjerte med til. Sa, hermed har jeg sagt, hvad jeg for Tiden ønsker at sige.

Nyholm: Skjøndt jeg aldeles ikke er saghyndig paa dette Omraade, vilde jeg dog gjerne tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg vil med Hensyn til § 8 sige, ligesom det ærede Medlem fra Mors (C. Ravn), at jeg anser det for et Fremskridt, hvad Udvalget her har foretaget ved at foreslaa at indskrænke Fædningstbestemmelserne med Hensyn til Snurrevaad i Kattegat; men jeg er ikke enig med ham med Hensyn til det Ønskelige i aldeles at ophæve disse Fædningstbestemmelser; jeg tror, det vilde være farligt, om man gjorde det. Der er en anden Side af Sagen med Hensyn til Fædningen, som jeg gjerne vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, uden at jeg, som sagt, vil oplaste mig til Dommer eller udtale nogen bestemt Mening i saa Henseende; det er med Hensyn til Landdragningsvaadene i Kattegattet og maatte ogsaa andre Steder. Jeg har hørt dygtigt og erfarne Fiskere bestemt udtale, at det, der særlig var Skyld i, at Fiskeriet aftog i en saa betydelig Grad i Kattegattet, var Landdragningsvaadene, idet man hele Aaret om tager Løst og Fast, Alt, hvad man kan faae fat i, og navnlig ødelægger Ynglen i den Fædningstid, i hvilken der er Tale om, at den skulde opretholdes lige overfor Brugene af Pulsvaad. Jeg kan ikke negte, at det har tiltalt mig, naar jeg har hørt Fiskerne oppe i min Egn ved Kattegattet udtale Ønsket om, at man kunde faae en Fædningstid lige overfor Landdragningsvaad. Hvorvidt det vilde være rigtigt eller ikke, skal jeg ikke her udtale mig om; men da det hverken staar i Lovforslaget, og der heller ikke er fremkommen Noget derom fra det ærede Udvalg, skal jeg tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt for, om der om muligt inden tredie Behandling kunde fremkomme Oplysninger, der kunde tilfredsstille, hvad jeg mener vilde være ønskeligt. Med Hen-